

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

VII Qualiter charitas erga deum & qualiter erga proximu[m] sit exhibenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

HAY. DE VARIET. LIB

mi tranquillitate suffert. Omnia credit: quia post hanc vitam, pœnas diuinitus cōminatas credit non metuendo. Omnia sperat: quia præmia præmissa sperat gaudendo. Omnia sustinet: quia reuelationē filiorū dei desiderat fortiter sustinendo. Charitas nunq̄ excidit: non excidit dicit, id est, elapsa non est, vel non excessit. Ipsa enim sola permanet in futurū, vel recte, quia vera est, non mutabitur.

Qualiter charitas erga deū, ⁊ qualiter erga proximū sit exhibenda. Cap. VII.

ERgo si charitatem deo exhibeamus & proximo de corde puro & conscientia bona & fide non ficta, facile peccato resistimus, bonis omnibus abundamus, seculi blandimenta contemnim⁹, & omnia quæ difficilia sunt humanæ fragilitati vel aspera etiam, cum dilectione perficimus, si tamē deum charitate quæ nobis ab illo, ex toto corde ex tota anima, & totis viribus diligamus. Ex ea em̄ parte quis peccat, ex qua minus diligit deum. Quem si ex toto corde diligamus, nihil erit in nobis vnde peccati desiderijs seruiamus. Et quid est diligere deum nisi illo occupari animo, cōcipere fruendæ visionis ei⁹ effectui peccati odium, mundi fastidium, diligere etiam proximū quem in se sensuit diligendum. Illi vero ex toto & plus q̄ se diligūt deū, qui pro eius amore, suæ ad tempus saluti non parcūt, seipsos tribulationi ac periculis tradunt. Nudari facultatibus proprijs, patriæ suæ extorres fieri. Parentibus & vxoribus & filijs renunciare parati sunt, & vt in totum di

LIBER SECVNDVS.

cā, ipam corporis mortē nō solū nō refugiūt, sed etiā libenter excipiūt, ambiētes à corporis sui vita magis, q̄ à deo vita vitæ suę discedere. Proximos nostros sicut nos diligere debemus. Non illi tm̄ proximi nri credēdi sunt, quos nobis gradus sanguinis iūgit, sed pximi nostri credēdi sunt oēs hoīes naturæ nostræ participes. Secundū nos proximos oīes diligimus, qñ ad mores bonos & ad æternā vitā consequendā sicut nobis, eorū salutē cōsulimus, qñ nos in eorū peccatū ac periculis cogitamus, & sicut nobis subueniri optarem⁹ ita eis pro viribus subuenimus, aut si facultas defuerit, voluntatē subueniēdi tenem⁹. Quapropter hęc est proximi tota dilectio, vt bonū qd̄ tibi cōferri vis velis & pximo. Et oīm profectus tuos esse credas, & de peccatū aliorū tanq̄ de proprijs misericorditer lugeas. Hęc est em̄ charitas quā habere debem⁹ inuicē, sicut dñs oñdit & docuit, dicēs: Diligite inuicē sicut & ego dilexi vos. Maiorē hac dilectio nē nemo habet, quā vt animā suā qs ponat pro amicis suis. Si autē & animā poni oportet, quāto magis in alijs votū & studiū debet intelligi, sine dubio nō fm̄ humanas volūtates, sed fm̄ illū prospectū in q̄ est cōmune omniū propositū placandi dominum.

Basil.
Ioan. 13.

Quod ne tantæ virtutis sit charitas, vt omnem legē ⁊ vniuersa mandata dei in ea possimus complere. Caput VIII.

Quantē autē virtutis sit charitas in cōsequēti b⁹ ponit Apostol⁹ cū ait: Qui em̄ diligit pximū legē impleuit. Nā nō adulterabis, nō occides, nō furtū facies, nō falsum testimoniū dices, nō

Ro. 13.